C159 - Vocational Rehabilitation and Employment (Disabled Persons) Convention, 1983 (No. 159)

Convention concerning Vocational Rehabilitation and Employment (Disabled Persons) (Entry into force: 20 Jun 1985)Adoption: Geneva, 69th ILC session (20 Jun 1983) - Status: Up-to-date instrument (Technical Convention).Convention may be denounced: 20 Jun 2025 - 20 Jun 2026

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office and having met in its Sixty-ninth Session on 1 June 1983, and

Noting the existing international standards contained in the Vocational Rehabilitation (Disabled) Recommendation, 1955, and the Human Resources Development Recommendation, 1975, and

Noting that since the adoption of the Vocational Rehabilitation (Disabled) Recommendation, 1955, significant developments have occurred in the understanding of rehabilitation needs, the scope and organisation of rehabilitation services, and the law and practice of many Members on the questions covered by that Recommendation, and

Considering that the year 1981 was declared by the United Nations General Assembly the International Year of Disabled Persons, with the theme "full participation and equality" and that a comprehensive World Programme of Action concerning Disabled Persons is to provide effective measures at the international and national levels for the realisation of the goals of "full participation" of disabled persons in social life and development, and of "equality", and

Considering that these developments have made it appropriate to adopt new international standards on the subject which take account, in particular, of the need to ensure equality of opportunity and treatment to all categories of disabled persons, in both rural and urban areas, for employment and integration into the community, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to vocational rehabilitation which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

adopts this twentieth day of June of the year one thousand nine hundred and eighty-three the following Convention, which may be cited as the Vocational Rehabilitation and Employment (Disabled Persons) Convention, 1983:

PART I. DEFINITION AND SCOPE

Article 1

1. For the purposes of this Convention, the term *disabled person* means an individual whose prospects of securing, retaining and advancing in suitable employment are substantially reduced as a result of a duly recognised physical or mental impairment.

2. For the purposes of this Convention, each Member shall consider the purpose of vocational rehabilitation as being to enable a disabled person to secure, retain and advance in suitable employment and thereby to further such person's integration or reintegration into society.

3. The provisions of this Convention shall be applied by each Member through measures which are appropriate to national conditions and consistent with national practice.

4. The provisions of this Convention shall apply to all categories of disabled persons.

PART II. PRINCIPLES OF VOCATIONAL REHABILITATION AND EMPLOYMENT POLICIES FOR DISABLED PERSONS

Article 2

Each Member shall, in accordance with national conditions, practice and possibilities, formulate, implement and periodically review a national policy on vocational rehabilitation and employment of disabled persons.

Article 3

The said policy shall aim at ensuring that appropriate vocational rehabilitation measures are made available to all categories of disabled persons, and at promoting employment opportunities for disabled persons in the open labour market.

Article 4

The said policy shall be based on the principle of equal opportunity between disabled workers and workers generally. Equality of opportunity and treatment for disabled men and women workers shall be respected. Special positive measures aimed at effective equality of opportunity and treatment between disabled workers and other workers shall not be regarded as discriminating against other workers.

Article 5

The representative organisations of employers and workers shall be consulted on the implementation of the said policy, including the measures to be taken to promote co-operation and co-ordination between the public and private bodies engaged in vocational rehabilitation activities. The representative organisations of and for disabled persons shall also be consulted.

PART III. ACTION AT THE NATIONAL LEVEL FOR THE DEVELOPMENT OF VOCATIONAL REHABILITATION AND EMPLOYMENT SERVICES FOR DISABLED PERSONS

Article 6

Each Member shall, by laws or regulations or by any other method consistent with national conditions and practice, take such steps as may be necessary to give effect to Articles 2, 3, 4 and 5 of this Convention.

Article 7

The competent authorities shall take measures with a view to providing and evaluating vocational guidance, vocational training, placement, employment and other related services to enable disabled persons to secure, retain and advance in employment; existing services for workers generally shall, wherever possible and appropriate, be used with necessary adaptations.

Article 8

Measures shall be taken to promote the establishment and development of vocational rehabilitation and employment services for disabled persons in rural areas and remote communities.

Article 9

Each Member shall aim at ensuring the training and availability of rehabilitation counsellors and other suitably qualified staff responsible for the vocational guidance, vocational training, placement and employment of disabled persons.

PART IV. FINAL PROVISIONS

Article 10

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 11

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 12

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 13

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 14

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 15

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 16

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides-

(a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 12 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

(b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 17

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

Công ước số 159
Công ước về phục hồi chức năng lao động và việc làm của cho người khuyết tật, 1983

Hội nghị toàn thể của Tổ chức Lao động quốc tế,

Được Hội đồng quản trị của Văn phòng lao động quốc tế triệu tập tại Giơ-ne-vơ ngày 1 tháng 6 năm 1983, trong kỳ họp thứ sáu mươi chín; Ghi nhận các quy phạm quốc tế hiện hành được lập trong Khuyến nghị về Tái thích ứng nghề nghiệp (người khuyết tật), 1955, và Khuyến nghị về Phát triển nguồn nhân lực, 1975, và

Ghi nhận rằng từ khi thông qua Khuyến nghị về Tái thích ứng nghề nghiệp (người khuyết tật) 1955, những sự phát triển quan trọng đã xảy ra trong sự hiểu biết các nhu cầu tái thích ứng, trong phạm vi và tổ chức của các dịch vụ tái thích ứng và trong pháp luật và tập quán của nhiều Nước thành viên về các vấn đề được khuyến nghị quy định, và

Xét rằng Tuyên bố 1981 của Đại hội đồng Liên hợp quốc về "Năm những người khuyết tật", với chủ đề "tham gia đầy đủ và bình đẳng" và một chương trình toàn diện của thế giới đối với các hoạt động về những người khuyết tật dự trù việc cung cấp những biện pháp có hiệu quả trên phạm vi quốc tế và quốc gia, để thực hiện mục tiêu "tham gia đầy đủ và bình đẳng" của những người khuyết tật trong đời sống và sự phát triển xã hội, và

Xét rằng những sự phát triển này đã làm cho việc thông qua các quy phạm quốc tế mới về vấn đề này trở nên thích hợp, đặc biệt chú ý tới sự cần thiết bảo đảm sự bình đẳng trong cơ may và đối xử đối với tất cả mọi người khuyết tật, ở cả hai khu vực thành thị và nông thôn, trong việc làm và trong sự hòa nhập vào cộng đồng, và sau khi đã quyết đính chấp thuận một số đề nghị về tái thích ứng nghề nghiệp, là vấn đề thuộc điểm thứ tư trong chương trình nghị sự kỳ họp, và

Sau khi quyết định rằng những đề nghị đó sẽ mang hình thức một Công ước quốc tế,

Thông qua ngày 20 tháng 6 năm 1983, Công ước dưới đây gọi là Công ước về Tái thích ứng nghề nghiệp và việc làm (người khuyết tật), 1983.

Phần 1. ĐỊNH NGHĨA VÀ PHẠM VI ÁP DỤNG

Điều 1

1. Trong Công ước này, thuật ngữ "người có khuyết tật" dùng để chỉ người mà triển vọng tìm được một việc làm thích hợp, cũng như triển vọng tiến bộ về mặt nghề nghiệp, đều bị giảm sút một cách rõ rệt, do một sự khiếm khuyết về thể chất hoặc tinh thần được công nhận rõ ràng.

2. Trong Công ước này, mọi Nước thành viên phải coi mục đích của tái thích ứng nghề nghiệp là làm cho người có khuyết tật có thể tìm được và duy trì được một việc làm thích hợp, có thể tiến bộ được về mặt nghề nghiệp, và do đó được dễ dàng trong việc hòa nhập hoặc tái hòa nhập vào xã hội.

3. Mọi Nước thành viên phải áp dụng những quy định của Công ước này những biện pháp thích hợp với điều kiện quốc gia và phù hợp với thực tiễn quốc gia.

4. Những quy định của Công ước này áp dụng cho mọi loại người có khuyết tật.

Phần II. NHỮNG NGUYÊN TẮC CỦA CÁC CHÍNH SÁCH VỀ TÁI THÍCH ỨNG NGHỀ NGHIỆP VÀ VIỆC LÀM

Điều 2

Mọi Nước thành viên phải theo điều kiện, thực tiễn và khả năng quốc gia để hình thành, thực hiện và định kỳ xem xét lại chính sách quốc gia đối với việc tái thích ứng nghề nghiệp cho những người có khuyết tật.

Điều 3

Chính sách đó phải có mục tiêu là bảo đảm sao cho những biện pháp thích hợp về tái thích ứng nghề nghiệp phải trong tầm sử dụng của mọi loại người có khuyết tật và phải thúc đẩy được những cơ may có việc làm của người khuyết tật trên thị trường lao động tự do.

Điều 4

Chính sách đó phải dựa trên nguyên tắc bình đẳng về cơ may giữa những người lao động có khuyết tật và những người lao động nói chung. Quyền bình đẳng về cơ may và đối xử giữa người lao động nam giới có khuyết tật với người lao động nữ giới có khuyết tật phải được tôn trọng. Những biện pháp tích cực chuyên nhằm bảo đảm quyền bình đẳng thực sự về cơ may và về đối xử giữa những người lao động có khuyết tật với những người lao động khác sẽ không được coi là có tính chất phân biệt đối xử với những người lao động khác.

Điều 5

Các tổ chức đại diện của người lao động và của người sử dụng lao động phải được tham khảo ý kiến về việc thực hiện chính sách nói trên, kể cả những biện pháp phải tiến hành để xúc tiến sự hợp tác và phối hợp giữa các thể chế công và tư đang làm công việc tái thích ứng nghề nghiệp. Các tổ chức đại diện gồm những người có khuyết tật hoặc đang phụ trách những người có khuyết tật cũng phải được tham khảo ý kiến.

Phần III. NHỮNG BIỆN PHÁP PHẢI TIẾN HÀNH Ở CẤP TOÀN QUỐC ĐỂ PHÁT TRIỂN CÁC DỊCH VỤ VỀ TÁI THÍCH ỨNG NGHỀ NGHIỆP VÀ VIỆC LÀM CHO NGƯỜI CÓ KHUYẾT TẬT

Điều 6

Mọi Nước thành viên, bằng pháp luật, quy định quốc gia hoặc bằng mọi phương thức khác phù hợp với điều kiện và thực tiễn quốc gia, phải có mọi biện pháp xét thấy cần thiết để thi hành các Điều 2, 3, 4, và 5 của Công ước này.

Điều 7

Các cơ quan có thẩm quyền phải có các biện pháp nhằm cung ứng và đánh giá được các dịch vụ về hướng nghiệp, đào tạo nghề, sắp xếp việc làm, và các dịch vụ hữu quan khác nhằm làm cho những người khuyết tật có thể tìm được và duy trì được một việc làm, và tiến bộ được về mặt nghề nghiệp; trong mọi trường hợp có khả năng và thích hợp, các dịch vụ cho người lao động nói chung hiện có cũng phải được sử dụng với những sự thích ứng cần thiết.

Điều 8

Phải có các biện pháp để xúc tiến việc tạo lập và phát triển các dịch vụ về tái thích ứng nghề nghiệp và về việc làm cho những người có khuyết tật trong các vùng nông thôn và ở các tập thể xa xôi.

Điều 9

Mọi Nước thành viên phải cố gắng bảo đảm đào tạo và để cho những người hữu quan có thể sử dụng được những cố vấn trong lĩnh vực tái thích ứng, và cả những loại nhân viên có trình độ nghiệp vụ thích hợp khác về hướng nghiệp, đào tạo nghề, sắp xếp việc làm và về việc làm cho người lao động có khuyết tật

Phần IV. NHỮNG QUY ĐỊNH CUỐI CÙNG

Điều 10

Việc phê chuẩn chính thức Công ước này phải được đăng ký với Tổng Giám đốc Văn phòng Lao động Quốc tế.

Điều 11

1. Công ước này chỉ ràng buộc những Thành viên của Tổ chức Lao động Quốc tế đã đăng ký việc phê chuẩn của mình với Tổng Giám đốc Văn phòng Lao động Quốc tế.

2. Công ước này sẽ bắt đầu có hiệu lực sau 12 tháng kể từ ngày hai Thành viên đã đăng ký việc phê chuẩn của mình với Tổng Giám đốc.

3. Sau đó, Công ước này sẽ bắt đầu có hiệu lực đối với bất kỳ Thành viên nào sau 12 tháng kể từ ngày việc phê chuẩn của Thành viên đó đã đăng ký với Tổng Giám đốc.

Điều 12

1. Thành viên đã phê chuẩn Công ước này có thể bãi ước sau khi kết thúc thời hạn 10 năm kể từ ngày Công ước bắt đầu có hiệu lực, bằng một văn bản đăng ký việc bãi ước này cho Tổng Giám đốc Văn phòng Lao động Quốc tế. Việc bãi ước này chỉ có hiệu lực sau một năm kể từ ngày đã đăng ký với Tổng Giám đốc.

2. Mỗi Thành viên đã phê chuẩn Công ước này, trong vòng 01 năm sau khi kết thúc thời hạn 10 năm nói trong khoản trên mà không thực hiện quyền bãi ước quy định tại Điều này, thì sẽ bị ràng buộc trong một thời hạn 10 năm nữa rồi sau đó mới có thể bãi ước Công ước này mỗi khi kết thúc thời hạn 10 năm theo những điều kiện quy định tại Điều này.

Điều 13

1. Tổng Giám đốc Văn phòng Lao động Quốc tế sẽ thông báo cho mọi Thành viên của Tổ chức Lao động Quốc tế biết mọi trường hợp đăng ký phê chuẩn và bãi ước mà các Thành viên đã truyền đạt cho Tổng Giám đốc.

2. Khi thông báo cho các Thành viên của Tổ chức Lao động Quốc tế về việc đăng ký phê chuẩn của Thành viên thứ hai, Tổng Giám đốc sẽ lưu ý các Thành viên về thời điểm mà Công ước bắt đầu có hiệu lực.

Điều 14

Để đăng ký theo Điều 102 của Hiến chương Liên Hợp quốc, Tổng Giám đốc Văn phòng Lao động Quốc tế sẽ truyền đạt cho Tổng thư ký Liên Hợp quốc đầy đủ mọi chi tiết về việc phê chuẩn và các văn bản về bãi ước đã được đăng ký theo các quy định tại Điều trên.

Điều 15

Mỗi khi xét thấy cần thiết, Hội đồng Quản trị của Văn phòng Lao động Quốc tế sẽ trình một bản báo cáo về tình hình hoạt động của Công ước này lên Hội nghị toàn thể ILO và sẽ xem xét có cần đưa vào chương trình nghị sự của Hội nghị toàn thể việc sửa đổi lại một phần hoặc toàn bộ Công ước này hay không.

Điều 16

1. Nếu Hội nghị toàn thể thông qua một Công ước mới sửa đổi lại một phần hoặc toàn bộ Công ước này và nếu Công ước mới không quy định khác thì:

a) mặc dù có những quy định về việc bãi ước, một Thành viên phê chuẩn một Công ước mới sửa đổi, thì sẽ đương nhiên dẫn đến sự bãi ước ngay lập tức đối với Công ước này, vào lúc Công ước mới sửa đổi đó bắt đầu có hiệu lực.

b) kể từ ngày Công ước mới sửa đổi bắt đầu có hiệu lực, các Thành viên sẽ không tiếp tục phê chuẩn Công ước này nữa.

2. Trong mọi trường hợp, Công ước này sẽ giữ nguyên hiệu lực về cả hình thức và nội dung đối với những Thành viên đã phê chuẩn Công ước này mà không phê chuẩn Công ước mới sửa đổi.

Điều 17

Cả hai bản tiếng Anh và tiếng Pháp của Công ước này đều có giá trị như nhau.